

[Maisted]

end det, socialdemokratiet ville have præsen- teret befolkningen for, men det er vor opfat- telse, at 58 mia kr. er for stort et underskud på 1984-finansloven, ganske enkelt fordi ud- gifterne bare til at betale renteudgiften på de lån, vi har optaget i indlandet og udlandet, vokser med en sådan fart, at der vil være behov for ganske enorme besparelser i 1985 for at indhente det, man forsømmer i år. Af alle de budgetreguleringer, der foretages i forbindelse med finansloven 1984, går de 1/10 til at dække renteudgifter. Med den fart vi forøger vores gæld, både indenlandsk og udenlandsk, betyder det, at rentestigningen formentlig vil være langt større i 1985, og at man må lave budgetreguleringer, der er langt større, blot for at dække stigningen i renteudgifterne. Det er helt afsindigt store tal.

For at socialdemokratiet og vælgerne ikke skal få den opfattelse, at der skulle være nogen som helst mulighed for efter et valg at få et samarbejde med fremskridtspartiet, vil jeg fremdrage et enkelt punkt.

Hr. Lykketoft talte om fordelingspolitik. Vi er klart modstandere af, at man gældsæt- ter landet indenlandsk såvel som uden- landsk, men især indenlandsk, så man er tvunget til at sælge statspapirer til dem, der altså har råd til at købe dem, for flere hun- drede millioner kroner. Det er en ejend- melig socialt bevidst fordelingspolitik, når man ved, at der kun er skatteyderne – både dem efter fattigparagraffen, og hvad man ellers nævner fra socialistisk side – til at be- tale disse penge. Man giver køberne kursge- vinster og skattefrie indkomster, og så tvin- ger man den øvrige del af befolkningen til at betale det, fordi man har gældsat landet. Det er en ejendommelig form for socialpolitik, og det er altså i flere hundrede millioner kro- ners klassen. Der er ingen muligheder med den økonomiske politik, hvor socialdemokra- tiet kun kender én vej: øgede skatter og af- gifter og offentlige udgifter.

Men vi er jo ikke færdige med dagen end- nu, så jeg håber, at det radikale venstre og regeringspartierne besinder sig og lægger et fornuftigt forslag frem for fremskridtspartiet, så vi har mulighed for at stemme for finans- lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Hr. Maisted lagde meget stærkt ud med en erklæring om, at fremskridtspartiet under ingen omstændigheder ville være med til at beslæglægge opsparede pensionsmidler, og det skulle så være en begrundelse for, at man ikke kunne stemme for finanslovforslaget. Det skal jeg ikke blande mig i, men jeg me- ner, at hr. Maisted glemte en tilføjelse: frem- skridtspartiet vil ikke være med til at beslæ- glægge opsparede pensionsmidler, medmindre det er lønmodtagernes, for så vil man nemlig gerne.

Jeg står her med fremskridtspartiets æn- dringsforslag nr. 519 til finanslovforslaget, som vi stemte om i går, om ophævelse af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Regulær beslæglæggelse! 25 mia kr. ville fremskridts- partiet have at man beslæglagde. Og for at man tydeligt kan se mønstret, hed det næste forslag, nr. 520, »Ophævelse af Lønmodta- gernes Dyrtidsfond«, 14 mia kr. Beslæglæg- gelse kun vendt mod lønmodtagerne!

Det, fremskridtspartiet ikke vil være med til, er en ganske almindelig beskatning af private spekulative pensionsordninger. Hvor meget det kunne indbringe, ved vi godt, for det fremgår af VS' forslag. Der sker ingen beslæglæggelse. Der sker kun en fuldstændig normal skattemæssig behandling af de mid- ler. Det ville give samfundet 22 mia kr. om året. Det, flertallet har vedtaget, og som vi støttede, da vi nu ikke kunne komme længe- re, er langt, langt mere beskedent. Uden at beslæglægge noget som helst, bare ved skatte- mæssigt at sidestille det med andre indtæg- ter, ville det give 22 mia kr. Det har frem- skridtspartiet noget imod, men en 100 pct.s beslæglæggelse foreslår fremskridtspartiet selv, når det kun vendes mod lønmodtager- nes pensionsopsparinger, som endda er tvungne opsparinger.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Altså tvangsopsparing til ATP og Løn- modtagernes Dyrtidsfond har vi været imod hele tiden. Det ved hr. Wilhelm jo udmær- ket. Målet med at få disse midler over i stats- kassen er selvfølgelig at nedbringe gælden, nedbringe underskuddet, således at lønmod- tagerne ikke skal være tvunget til at betale pengene for de statspapirer tilbage, som hr. Wilhelm så gerne vil være med til skal sæl-